

Sygn. akt V ACz 693/13

POSTANOWIENIE

Dnia 24 lipca 2013 roku

Sąd Apelacyjny w Katowicach, Wydział V Cywilny w składzie:

Przewodniczący: SSA Iwona Wilk (spr.)

SA Jadwiga Galas

SA Janusz Kiercz

po rozpoznaniu w dniu 24 lipca 2013 roku w Katowicach

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) w Indiach

przeciwko A. N.

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanego na postanowienie Sądu Okręgowego w Częstochowie

z dnia 3 czerwca 2013 roku, sygn. akt V GNc 229/12

postanawia:

1. odrzucić zażalenie w zakresie zaskarżenia punktu 1 postanowienia;
2. oddalić zażalenie w pozostałej części.

Sygn. akt V ACz 693/13

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy w Częstochowie oddalił w punkcie 1 wniosek pozwanego A. N. o przywrócenie terminu do złożenia sprzeciwu od nakazu zapłaty z dnia 6 listopada 2012 roku, zaś w punkcie 2 odrzucił sprzeciw. Rozstrzygnięcie oparto na ustaleniu, że pozwany w sposób zawiniony uchybił terminowi do wniesienia sprzeciwu.

Z postanowieniem tym nie zgodził się pozwany, który zaskarżył je w całości, o jego uchylenie. Zaskarżonemu postanowieniu zarzucił:

- naruszenie prawa procesowego, mające istotny wpływ na wynik sprawy tj. art. 169 § 2 k.p.c. poprzez jego niewłaściwą wykładnię, polegającą na uznaniu, że pozwany był zobowiązany do wykazania, zamiast uprawdopodobnienia, iż uchybienie terminu nastąpiło bez jego winy;
- naruszenie prawa procesowego, mające istotny wpływ na wynik sprawy tj. art. 233 k.p.c. poprzez przekroczenie granic swobodnej oceny dowodów poprzez pominięcie pisemnych oświadczeń świadków W. N. i R. K. w których potwierdzili, że pozwany nie zamieszkuje pod adresem ul. (...) w C.;
- naruszenie prawa procesowego, mające istotny wpływ na wynik sprawy tj. art. 233 k.p.c. poprzez sprzeczne z zasadami logiki i doświadczenia życiowego wyprowadzenie faktu skutecznego doręczenia pozwanemu zaskarżonego

postanowienia z okoliczności, iż w innych prowadzonych przeciwko pozwanemu postępowaniach reagował on na korespondencję wysyłaną pod wyżej wskazany adres;

- naruszenie prawa procesowego, mające istotny wpływ na wynik sprawy tj. art. 231 k.p.c. poprzez przyjęcie faktu zniszczenia skrzynki pocztowej pozwanego za nieuprawdopodobniony, mimo istnienia ku temu dostatecznej podstawy w zebranych materiale dowodowym w postaci dokumentacji fotograficznej.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

zażalenie w części dotyczącej postanowienia o oddaleniu wniosku o przywrócenie terminu jest niedopuszczalne, zaś w pozostałym zakresie okazało się niezasadne.

Przede wszystkim należało stwierdzić, że nie jest dopuszczalne zażalenie na postanowienie w przedmiocie odmowy przywrócenia terminu (tak również Sąd Najwyższy w uzasadnieniu uchwały składu siedmiu sędziów z dnia 31 maja 2000 r., III ZP 1/00 – OSNC 2002/1/2). Postępowanie w przedmiocie rozpoznania wniosku o przywrócenie terminu ma bowiem charakter wпадkowy. Jego celem jest jedynie ocena zasadności wniosku o przywrócenie terminu, w tym zbadanie, czy zaniechanie dokonania czynności było spowodowane okolicznościami niezawinionymi przez stronę. Nie należy zatem do kategorii postanowień kończących postępowanie w sprawie, ani też nie jest wymienione w katalogu postanowień zaskarżalnych w myśl art. 394 § 1 k.p.c. W tym zatem zakresie zażalenie podlegało odrzuceniu na podstawie art. 373 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.

Odnosnie zaś zażalenia na postanowienie w przedmiocie odrzucenia sprzeciwu należało uznać, iż jest ono nieuzasadnione. Analizując uzasadnienie zażalenia Sąd Apelacyjny doszedł do przekonania, iż skarżący kwestionuje będące podstawą odrzucenia sprzeciwu, postanowienie oddalające wniosek o przywrócenie terminu do jego wniesienia. Pełnomocnik pozwanego nie sformułował jednakże wniosku o rozpoznanie postanowienia w przedmiocie oddalenia wniosku o przywrócenie terminu w oparciu o art. 380 k.p.c. Przewidziany w powołanym przepisie szczególny tryb kontroli instancyjnej zasadniczo nie może zostać uruchomiony z urzędu. Rozpoznanie niezaskarżonych postanowień następuje bowiem na wniosek strony. Gdy stronę reprezentuje zawodowy pełnomocnik wniosek taki powinien być jednoznacznie sformułowany, gdyż nie ma podstaw do przypisywania pismom przez niego wnoszonym treści wprost w nich niewyrażonych. W konsekwencji kontestowane w niewłaściwy sposób postanowienie w zakresie rozpoznania wniosku o przywrócenie terminu, niweczy wszelkie argumenty przeciw rozstrzygnięciu o odrzuceniu sprzeciwu (zob. postanowienia Sądu Najwyższego: z 17.07.2008 r., II CZ 54/08 – LEX nr 447663; z 23.11.2011 r., IV CZ 99/11 – LEX nr 1102548, czy też z 12.07.2012 r., I CZ 76/12 – LEX nr 1228772).

Mając na uwadze powyższe, na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. Sąd oddalił zażalenie w zakresie kwestionowania odrzucenia sprzeciwu.

(...)

(...)

(...)

(...)

(...)